

и втория, но и тѣ нemoжаха да измѣнятъ хода на боя. Около 2 часа слѣдъ пладнѣ всичката втора бригада отъ 14-та дивизия и първия Бряньски баталионъ вече бѣха въ огъня и търпѣха страшни загуби. Усилията на офицеритѣ да вдигнатъ частитѣ на напрѣдъ бѣха безуспѣшни, защото нѣмаше физическа възможност да се прѣодолѣе дълбокия ровъ.

Часа около 3 слѣдъ пладнѣ генералъ Радецки, който, заобиколенъ отъ щаба си, слѣдеше за хода на боя отъ Св. Никола, заповѣда най послѣ да извадятъ частитѣ отъ огъня. Почна се постепенното отстъпление назадъ, което сжщо струва голѣми загуби. Около 4 часа частитѣ се прибраха задъ окопитѣ на Св. Никола и атаката се считаше несполучлива. Въ сжщото това врѣме командира на корпуса получи ново донесение отъ началника на Трѣвненската колона, писано въ 10 часа сутрента. Князь Святополкъ Мирски извѣстяваше, че отъ къмъ Иметли не се чува нищо, че той е издържалъ редъ атаки, че загубитѣ му сж голѣми и че става нуѣда да се взематъ мѣрки за отстъпване къмъ Гузово. Тѣжки мисли душаха стария ветеранъ, който носяше висшата отговорностъ за тѣзи операция, която, повидимому, се завършваше съ катастрофа. Началника на щаба на корпуса генералъ-майоръ Димитровски вече написа телеграфическо донесение до главнокомандуюция, въ което се съобщаваше за несполуката. Въ тѣзи именно минута отъ нейдѣ наблизю на югъ се зачуха виковетѣ „Ура“. Поразени отъ това, всички излѣзаха изъ закритията си за да узнаятъ какво става. Стрѣлбата на минута утихна. Изъ гѣстата мъгла на шосето скоро се показва началника на Българското Оплчение генералъ Столѣтовъ въ съпровождение на други двама офицери и турския полковникъ Ахмедъ-Хаджи бей. Генерала отработува на Радецки, че неприятелскитѣ войски доло въ полето сж капитулирали и му изложи въ общи черти хода на боя на Иметлийската колона.